

ALBUM

TẶNG

TỰA

Tiếng thơ “Nguyễn Phước Lộc”.

Thân ái kính chào quý thính giả cùng những người thân thương.

“Mười năm khổ luyện làm người
Lòng thành có chạm đến trời mây không
Đời người một khúc quanh sông
Còn trùng rả rích chạnh lòng đêm khuya !”

Thời gian vô tình trôi cứ trôi, lòng người vẫn rộng mở mến thương muôn lối, còn trao tặng cho nhau kỉ niệm luyến lưu đến suốt đời chưa phai hình bóng cuộc tình trong tâm não.

“Yêu người từ dạo ấy
Rung động suốt mùa thơ
Tặng người giây phút nhớ
Tặng luôn hồn mộng mơ.”

Một mai rồi cũng qua đi, cảm xúc còn ở lại và cảm xúc nào là thiêng liêng xin gửi tặng hết cho người cho tình muôn thuở xưa sau.

Lê Hương đề tựa.

2007

MP3 Player - Neolao Production

Quý vị và các bạn vừa thưởng thức những bài thơ mang chủ đề “Tặng” của tác giả Nguyễn Phước Lộc qua các giọng ngâm quen thuộc trên thi đàn thành phố: *Hồng Vân, Bích Ngọc, Lê Hương và Ngô Đình Long*. Phần nhạc đệm: *sáo trúc Thanh Bình, đàn tranh Minh Thành, đàn bầu Thúy Hạnh*. Xin chân thành cảm ơn và hẹn gặp lại.

MỤC LỤC

1. KHÚC QUANH
2. TÌNH QUÊ
3. PHỐ NHỎ

4. MẸ NGỒI GIẶT ÁO CHO TÔI
5. CỎ XUÂN
6. AI THƯƠNG KIỀU
7. MƯA & NẮNG
8. VỀ MỘT NGƯỜI
9. PHƯỢNG BUỒN
10. GIỌNG CƯỜI HÀO SÁNG
11. EM ĐỪNG CHO ANH CHỤP TẮM HÌNH
12. DÂN CA BA MIỀN
13. CẢM TÁC ĐẶNG DUNG

◊◊◊◊

KHÚC QUANH

(Thể hiện: Nghệ sĩ Ngô Đình Long)

Mười năm khổ luyện làm người
Lòng thành có chạm đến trời mây không
Đời người một khúc quanh sông
Côn trùng rả rích chạnh lòng đêm khuya!

◊◊◊◊

TÌNH QUÊ

(Thương tặng quê hương. Thể hiện: NSUT Hồng Vân)

Quê tôi bên một dòng sông
Phù sa nước ngọt mát lòng ca dao
Đồng xanh lúa hát rạt rào
Tôi xa ngày ấy mặn đào có quên
Đường quê bờ dốc chêngh vênh
Vấp lên ngã xuống mộng mênh lối về
Không là thi sĩ đồng quê
Câu thơ viết vụng gởi về quê tôi
Tình quê hát sáo cả rồi
Không cần tôi nói những lời yêu thương
Bờ tre gốc rạ đêm sương
Lặng im một góc vịnh thường lặng im
Thời gian thoát một cánh chim
Những điều u uẩn nặng chìm sông sâu
Vụn rơi qua mấy nhịp cầu
Là thôi giấc mộng sơ đầu thành không
Soi dòng nước vẫn xanh trong
Hồn tôi giọt nước nên không thấy gì
Cũng là giọt nước trên mi
Cũng là giọt nước mưa khi nắng về.

Tôi thêm bóng mát chõ che
Vòm xanh lá hát giấc hè ngủ quên.

◊◊◊

PHỐ NHỎ

(*Thương tặng Bích Phương. Thể hiện: Nghệ sĩ Lê Hương*)

Người đi phố nhỏ buồn không nói
Em bệnh nằm thương ở chốn này
Ai mang nước đến cho em uống
Ai vỗ về em những phút giây.

Phố nhỏ người mang dấu cỏ rêu
Mang cả tình em ở gót chân
Anh ơi em giận mà không nói
Nói để làm gì hả hời anh!

Phố nhỏ đa mang trời trở lạnh
Lạnh lùng một khoảnh lá vèo rơi
Mang mang một khoảng trời trong treo
Ngửa mặt em tìm bóng anh ơi!

Phố nhỏ mong anh ngày trở lại
Lầu cao gió lộng bóng cây si
Anh ơi chẳng lẽ là hoài niệm
Em là con gái cũng cuồng si?

Anh ơi phố nhỏ trời mưa xuống
Bong bóng tan theo một cuộc tình
Xòe tay ướt cả trời kỷ niệm
Đàn mưa từng giọt nặng buồn tênh.

◊◊◊

MẸ NGỒI GIẶT ÁO CHO TÔI

(*Thương tặng mẹ. Phổ nhạc và thể hiện: Nghệ sĩ Ngô Đình Long*)

Mẹ ngồi giặt áo cho tôi
Áo bùn lấm láp từ hồi tuổi thơ
Và cho đến tận bây giờ
Tôi còn để mẹ giữa bờ lấm lem.

Mẹ ngồi giặt áo cho tôi
Mồ hôi mẹ thấm ướt lời ca dao

Trong thau sóng bọt tuôn trào
Mẹ còn chìm nổi cần lao đến giờ.

Mẹ ngồi giặt áo cho tôi
Qua năm tháng rộng hè rồi thu sang
Nhà tôi góc nhỏ bên đàng
Mẹ tôi ngồi nép cho làn xe qua.

Mẹ ngồi giặt áo cho tôi
Nắng nôi bóng mẹ không lời thở than
Mẹ tôi cười mỉm dịu dàng:
“Áo còn chưa sạch mẹ càng giặt lâu”.

Từ ngày tôi biết làm thơ
Bài thơ giặt áo đến giờ chưa xong
Trong mơ giấc ngủ nhủ lòng
Bàn tay mẹ giặt không còn rát đâu!

◊◊◊

CỎ XUÂN

(Thể hiện: Nghệ sĩ Bích Ngọc)

Cỏ xuân ơi có biết anh còn nhớ
Em tinh tang lá hát bên đường
Bước em đến trường anh thường mong đợi
Khẽnh răng cười nhí nhố cỏ xuân thương.

Cỏ có biết chiều mưa anh cả sợ
Đất bùn đen lem ướt lá cỏ xanh
Và mưa gió cuộc đời ai có tưởng
Nhưng đêm về cỏ vẫn học Anh vẫn.

Cỏ đi dạy, cho anh nhờ chuyện nhé
Dạy cho anh những cách khẽnh răng cười
Vì trong mơ anh thường trông thấy cỏ
Khẽnh răng cười và lá cỏ trên môi.

Anh ghét cỏ vì thường hay núng nẩy
Lá cỏ gai cắt buốt tận đáy lòng
Từ hôm cuối khi anh về ngõ nhỏ
Vết cắt còn chảy giọt nhớ, yêu, mong.

◊◊◊

AI THƯƠNG KIỀU

(Thương tặng Nguyễn Du. Thể hiện: NSUT Hồng Vân)

Kiều ơi nàng đã đi đâu
Mười mấy năm để đêm thâu đợi nàng
Có người máu nhỏ từng trang
Thương nàng – mấy kẻ được bằng Tố Như?
Chàng Kim gió thoảng tình hờ
Dám đâu rút ruột câu thơ vì nàng
Từ thì mang tiếng anh hùng
Để nàng thị yến gian hùng cười xem
Thúc sinh đón nhược yếu hèn
Nuốt lên nuốt xuống cái thèn thẹn trôi
Tố Như nước mắt lần rơi
Ăm nàng cuối bến chẳng lời thở than.

Phận người thấp lại cao sang
Quan quyền cọng cỏ bên đàng mà thôi
Sông Lam qua mấy lở bồi
Núi Hồng in rõ thắm đôi nét ngài
Run run bút quỳên chẳng rời
Tố Như tan cả hình hài chưa nguôi
Khúc đàn Kiều gãy xong rồi
Lấy gì cảm tạ mắt môi của người
Ba trăm năm – một giấc thôi
Tắc lòng nàng có hiểu lời tình si?
Mà thôi nhắc đến làm gì
Tro tàn nắm mộ người đi không về
Còn Kiều nàng vẫn say mê
Trong vãn thơ cũ lời thề với Kim
Tiền Đường sóng nổi gió chìm
Sông Lam kia lại lặng im nghìn đời.

Bên thềm gạ ánh trăng trôi
Thương Kiều? Câu hỏi ngang trời ngửa nghiêng.

◊◊◊

MƯA & NẮNG

(Thể hiện: Nghệ sĩ Lê Hương)

Quê hương tôi nắng vàng đỏ ửng
Mùa mưa về ruộng úng đồng tươi
Đông không có tuyết cành lá ngọn
Thu không về vàng lá rụng rơi
Chỉ mưa-nắng hai mùa thương nhớ
N như tình-duyên một cặp chẳng rời.

Tôi tìm một góc mưa rơi
Lấy tay mà hứng một trời nắng nôi
Nắng là nắng của mưa thôi
Mưa rồi lại nắng một lời cho nhau
Nắng mưa hai sợi chỉ màu
Se thành một sợi là câu thơ tình
“Ừ đây chuyện của chúng mình
Em yêu anh đấy... thình lình nắng mưa”.

◊◊◊

VỀ MỘT NGƯỜI

(*Thương tặng Hồng Vân. Thể hiện: Nghệ sĩ Bích Ngọc*)

Em muốn hỏi điều anh không phải nói
Em tò mò rồi em lại xôn xao
Bởi tình yêu có thật ghen tuông có thật ⁽¹⁾
Lắm nghi ngờ khi tình đã trong nhau.

Em ngọt ngào lời như chim hót
Bờ môi em mật ngọt thơm thơm
Em nũng nịu hôn than còn hơi hổi
Ôm vào lòng dịu mát tận xương thơm.

Em ồn ào biển sóng còn cào dạt
Anh đắm chìm ngộp thở quá em ơi
Em ngoe nguẩy trời cao thành đất thấp
Tít mắt cười – anh thấp nửa gang tay.

Em cá tính mà tính như cá
Thích tung tăng bơi lội giữa dòng đời
Anh làm nơm chộp em béo ụ
Em uốn mình cạ lấy tay anh.

Em thơm phức bánh còn nóng hổi
Mùi va-ni ngọt đến nôn nao
Cắn một miếng! Ừ thôi! Dành để lại
Anh một đời nhấm nháp mất đi đâu.

Em đôi núi trập trùng sau với trước
Anh mãi mê xuôi lạ với đôi cao
Bước cao thấp câu thơ còn vương vãi
Em ơi em! Chẳng một tí nào đâu!

-

(1) “Bởi tình yêu có thật. Vĩnh cửu trong cuộc đời. Bởi ghen tuông có thật. Xuống mồ biết có thôi” - Đừng Nhìn Em Như Thế - Thơ Lê Thị Kim.

◊

PHƯỢNG BUỒN

(Thương tặng bài hát Phượng Hồng. Thể hiện: Nghệ sĩ Ngô Đình Long)

Phượng đã tàn rồi thôi đã hết
Xác xơ lá úa rụng sân trường
Cơn gió chiều nay sao lạnh quá!
Lạnh buồn thêm gợn nỗi cô đơn.

Anh nhớ khi phượng còn đỏ thắm
Cùng em góp nhặt cánh hoa rơi
Em bảo: “Mình xếp thành bướm bướm
Ước gì cánh bướm được bay khơi”

Anh đứng mơ màng dưới gốc cây
Ngắm nhìn hoa rụng với mây bay
Quên cả lời em, quên cánh bướm
Em giận hờn anh bỏ đi ngay

Anh vội vàng theo và năn nỉ
Em nhìn anh âu yếm thiết tha
Anh thấy lòng mình sao yêu quá
Nụ cười ánh mắt nở như hoa.

Giờ đây phượng chỉ còn đôi lá
Rụng dần theo ngày tháng xa xôi
Thu lại đến và thu lại đến
Vàng úa lòng anh hết cả rồi.

◊

GIỌNG CƯỜI HÀO SÁNG

(Thể hiện: NSUT Hồng Vân)

Người vốn sinh trong thời lửa đạn
Gan góc đã từng chuyện cón con
Bàn tay đã chụp ba lần đạn
Chân đạp sông hồ với núi non.

Thấp ngọn đèn khuya ngồi kể lại
Kể tận đêm dài đến sáng đêm
Sợi chỉ luồn qua bao nhiêu chuyện
Câu chuyện của người vượt ánh sao.

Chuyện kể ngày xưa thôi đừng kể

Hào quang muôn trượng có phai đâu
Giọng cười hào sảng tươi như ngói
Mà ánh mắt nhìn lại bể sâu
Những điều từng trải trong nhân thế
Thâm tình trong ngực máu hồng reo.

Không dung ai dễ mà ngưỡng vọng
Ráng chiều chưa ngả bóng tướng quân
Tinh nguyên ánh thép trong màu áo
Chớp rạng mây cao với đất bằng.

◊◊◊

EM ĐỨNG CHO ANH CHỤP TẮM HÌNH

(Thể hiện: Nghệ sĩ Lê Hương)

Em đứng cho anh chụp tấm hình
Mấy đường cong vọn rõ và xinh
Cây nghiêng bóng rủ em ngồi xuống
Lá vuốt chân em để tỏ tình.

Nhoẽn miệng cười duyên em bỗng nói:
“Anh ơi sao đứng quá gần em?”
Em ạ! Em là nam châm đỏ
Từ trường gợn hút ở quanh em.

Hoa lá giao nhau bỗng dạt dào
Em cười mắt liếc sắc như dao
Tay anh run khẽ đèn chớp lóe
Khoảnh khắc tưởng chừng bốn vạn năm
Khoảnh khắc tưởng chừng bốn vạn năm
“Hình trong giây lát mà thành xuân thu!”⁽¹⁾

Em ơi khoảnh khắc thành kỷ niệm
Chụp hình anh chỉ chụp hình thôi
Hình em đã chụp trong tâm não
Rửa ở đáy lòng chẳng pha phôi.

-

(1) “Lòng ta chôn một khối tình. Tình trong giây phút mà thành thiên thu” – Tình tuyệt vọng – Khái Hưng.

◊◊◊

DÂN CA BA MIỀN

(Thương tặng dân ca. Thể hiện: Nghệ sĩ Bích Ngọc và Ngô Đình Long)

Tôi muốn về Kinh Bắc nghe Quan họ

Cúi đầu em hát cho chàng ơi!
Vang, rền, nèn, nẩy, liền anh liền chị
Cuối thôn rồi bóng nắng ngả hai nơi.

Đất nước mình đây! Ngàn năm vó ngựa
Kiệu vàng khớp bạc em sẽ theo anh.
Xuôi về nam, hoài xuân em hát ⁽¹⁾
Điệu chung tình mặt nước then long lanh.

Tôi lớn lên giữa vành nôi của mẹ
Được làm người để nghe điệu dân ca.
Lời ví dặm gió ngàn trong câu hát
Đất khô cần nước mắt lẫn lời ca.

Điệu theo chồng, Huyền Trân khẽ hát
Tâm tình luyến gởi ở câu ca.
Nàng đi mỗi bước muôn trùng cách
Khắc Chung ơi chờ đợi chờ nhau.
Để ngày sau miền Trung thương nhớ
Nỗi buồn thấm đượm ở thơ ca.
Để ngàn năm nơi miền gió bụi
Người thương người máu đỏ không đau.

Hồ xừ xang xé Huế đẹp vào thơ
Câu hò mái đẩy điệu lý tình tang.
Nhã nhạc còn đây sông Hương núi Ngự
Nhạc là men rượu ướp bài thơ.

Tôi ở miền Nam thương câu vọng cổ
Ngọt ngào chín đỏ đất phù sa.
Đêm xưa nhớ chồng, nàng còn hát mãi ⁽²⁾
Vọng ngàn sau, Lầu Cao bóng ngả xuống tâm tư ⁽³⁾.

Mẹ thương con vào trong câu hát:
“Năm canh chày thức đủ năm canh” ⁽⁴⁾
Để ba mươi năm bé lớn thành người
Năm mươi năm để hiểu hết lời ru của mẹ.
Ai không thương dân ca, câu hò điệu lý
Là vô tình hay quên lãng tình thâm.
Lời dân ca, liền thành châu ngọc
Rớt vào lòng, nặng trĩu trong tim.
Bài rock, rap như là hòn cuội
Rớt vào lòng nghe hẫng như không.

Trăm năm nếu lại làm người ⁽⁵⁾
Tình ơi vẫn nặng cho lời dân ca.

-
(1) Điệu Lý Hoài Xuân.

(2), (3) Bài vọng cổ Dạ Cổ Hoài Lang của nhạc sĩ Cao Văn Lầu.

(4) Bài dân ca Nam bộ “Ru Con”.

(5) Thơ Nguyễn Công Trứ “Kiếp sau xin chó làm người. Làm cây thông đứng giữa trời mà reo”. Thơ Hồ Dzếnh “Kiếp sau xin nguyện làm người. Để nghe non nước vọng lời mẹ ru”.

◊◊◊◊

CẢM TÁC ĐẶNG DUNG

(Thể hiện: Nghệ sĩ Lê Hương và Ngô Đình Long)

Tôi có đọc bài thơ thuở ngày còn đi học
Bao nhiêu năm sau còn nhớ lại
Và cảm tác trong bài “Đất nước tôi”
Đặng Dung người ấy
Tia nắng cuối cùng của hào khí Đông A
Vào cuối buổi hoàng hôn của họ Trần.

Đặng Dung ơi những lời người nói
Không hề lên gân
Không hề thù hận
Không cao bồi trong lưỡi đao ngọn kiếm
Không mang tình yêu đất nước ra mà tô vẽ
Mà tràn đầy khí phách lẫn tình yêu
Của một đảng nam nhi
Tâm sự miên man giữa thời tao loạn
Đất nước chúng ta qua muôn ngàn cuộc chinh chiến
Là lửa thử vàng cho những tấm lòng son
Đặng Dung người là một
Trong muôn triệu tấm lòng.

Người đời thường cúi lạy những vĩ nhân
Dựng tượng đài truyền qua thiên cổ
Nhưng nào có hay
Máu, nước mắt và những nỗi bất hạnh
Của những người như Đặng Dung
Mới xây nên tượng đài
Mới trường tồn cùng non sông nước Việt
Mọi sự sánh so đều khắp khiêng
Và không có ai
Mang chuyện thành bại luận anh hùng.

Tôi lớn lên khi vừa biết yêu
Biết được chuyện người là vô tận
Biết được điều đúng sai qua từng trang vở
Biết được nỗi đời trong bão tố phong ba

Biết được bài ca không quên ⁽¹⁾ về những anh hùng
Thì nắm xương tàn của Đặng Dung
Đã vụn rơi nơi đất khách quê người
Ôi! Xin đừng mang bài thơ người để lại
Ra mà bình phẩm với ngợi khen
Vì đó là lời gọi của thiên thu.

Nguyện tác tấm lòng trong dòng nước lạnh
Đặng Dung ơi!
Người mất đi khi đầu còn chưa bạc
Sự nghiệp còn dở dang
Đất nước còn bóng giặc
Để lại cho đời chỉ có một bài thơ
Niềm u uất đáy sông còn tức tưởi
Nghẹn ngào cho những kẻ về sau
Đất nước đến một ngày tan bóng giặc
Hương hồn người xin trở lại quê hương
Mà thanh thoi rong ruổi
Trong mệnh mang trời đất thuở thái bình.

-

(1) Bài ca không quên – nhạc sỹ Phạm Minh Tuấn.